

મહાકાલની વફતા સમજો દંડના નહીં ઈનામના પાત્ર બનો

સાહસે આપણને સાદ પાડ્યો છે. સમયે, યુગના કર્તવ્યે, જવાબદારીએ, વિવેકે, પોરૂષે, આપણને સાદ પાડ્યો છે. આ સાદને પોકારને વણસાંભળ્યો કેમ કરી શકાશે? આત્મનિર્માણ માટે નવનિર્માણ માટે કાંટાથી ભરેલા માર્ગનું, અમે સ્વાગત કરીશું અને આગળ વધીશું, લોકો શું કહે છે? અને શું કરે છે? એની ચિંતા કોણ કરે? માર્ગદર્શન માટે પોતાનો આત્મા જ પૂરતો છે. લોકો અંધારામાં ભટકે છે, ભટકતા રહેલા અમે, પોતાના વિવેકરૂપી પ્રકાશના સહારે, જાતે જ આગળ વધીશું, કોણ વિરોધ કરે છે અને કોણ સમર્થન, એની ગણતરી કોણ કરે? પોતાનું સાહસ અને પોતાનો અંતરાત્મા પોતાની સાથે જ છે. સત્યને માટે, ધર્મને માટે, ન્યાયને માટે, અમે એકાંકી આગળ વધીશું અને એ જ કરીશું, જે કરવાનું, અમારા જેવા અડગ જાગૃત વ્યક્તિત્વવાળાઓ માટે, ઉચિત અને ઉપયુક્ત છે.

પરિવર્તન માટે સમર્થની, સાહસની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે. સંસારમાંથી સાહસ સમાપ્ત થઈ ગયું. ચૌવનની ઉમંગોને ભીરૂતા ગળી ગઈ, એ કલંકથી અમોને કલંકિત નહીં થવા દઈએ. બીજા કોઈ નહીં તો છેવટે અમે એકલા જ આગળ વધીશું, વધી રહ્યા છીએ અને ત્યાં સુધી વધતા રહીશું કે જ્યાં સુધી, હાલની અવાંછનીય પરિસ્થિતિઓ, મુશ્કેલીઓ અને વિચારણાઓનો અંત નહીં આવે. યુગને બદલવો જ છે, એટલે પોતાના જ દૃષ્ટિકોણ અને ક્રિયાકલાપનું પરિવર્તન, સાહસ કે દુસ્સાહસ પૂર્વક કરવું જ પડશે. એ સિવાય અન્ય કોઈ જ માર્ગ નથી.

અમે યુગના પોકારનો વારંવાર ઉદ્દોષ કરીએ છીએ, ઉચિત છે કે સમયસર યુગના પોકારને સાંભળવામાં આવે, નહીં સાંભળવામાં આવે તો, વધારે તો અમે શું કહીએ માત્ર ચેતવણી જ આપીએ છીએ કે ભવિષ્યના થોડા જ દિવસોમા, મહાકાલ પ્રતિભાઓને વ્યક્તિગત સ્વાર્થના બંધનોમાંથી મુક્ત કરાવી લેશે, કોઈ ધનવાન મનમાન્યો ખોટોખર્ચ નહીં કરી શકે, કોઈનીય બુદ્ધિ વ્યક્તિગત વૃષ્ણાની પૂર્તિમાં નહીં વપરાય, કોઈનું બળ વાસનાની પૂર્તિમાં સંલગ્ન નહીં રહેવા દેવાય.

નોંધ કરવાવાળા નોંધ કરી લે, જેને આજે અમે સ્વેચ્છા, સજ્જનતાપૂર્વક અનુદાનના રૂપમાં માંગીએ છીએ. અગર લોકોથી એ આપવાનું નહીં બને તો, એ દિવસોય હવે દૂર નથી કે પ્રત્યેક કુમાર્ગમાંથી આ દેવી વિભૂતિઓને, મહાકાલ લાત મારીને, આંચકી લેશે અને ત્યારે, લાંબા સમય સુધી વેદનાથી કણસતા રહેવાનું દર્દ સહન કરવું પડશે. આજે આ ત્યાગ, ઉદારતા, આત્મસંતોષ અને ઐતિહાસિક યશની સાથે જ કરવાનો અવસર છે.

ભવિષ્યના ત્રીસ વર્ષોની અંદર, સંસારમાં એકપણ વ્યક્તિ અમીર નહીં રહે. પૈસા વહેચાઈ જશે. પૂંજી પર સમાજનું નિયંત્રણ રહેશે અને લોકો ફક્ત પોતાના નિર્વાહ માટે જ અર્થસાધન મેળવી શકશે. બુદ્ધના અનુયાયીઓએ, ત્યાગની હવા ફેલાવી તો, લાખો યુવક યુવતીઓ ચૌવન અને વૈભવનું સુખ છોડીને, પરમાર્થ પ્રયોજન માટે ભિક્ષુ, ભિક્ષુણીનું, કષ્ટમય જીવન જીવવા માટે તૈયાર થઈ ગયા. ગાંધીની આંધી શરૂ થઈ તો, જરૂરી કાર્યો અને રંગીન સ્વપ્નાને પગ નીચે કચરી નાખીને, લાખો મનસ્વીઓ જેલ યાતનાઓ અને ફાંસી, તેમજ ગોળીઓ ખાવા માટે ચાલી નીકળ્યા. એ સમયે ભલે લોકોએ એમને મૂર્ખ ગણ્યા હોય. પરંતુ ઇતિહાસ સાક્ષી છે કે એમનો એ નિર્ણય એમના માટે સૌભાગ્ય અને સુચશનું દ્વાર ખોલનાર બની ગયો. એ લોકો ધન્ય બની ગયા.

હાલ પણ મહાકાલ પ્રતિભાશાળીઓને યુગ નેતૃત્વ માટે, સાદ પાડી રહેલ છે. સુયોગ સૌભાગ્યનો, અનુપમ અવસર સામેજ છે-વાસના, વૃષ્ણા અને અહંતાના કુચકને તોડીને, જે યોદ્ધા સર્જન સૈનિકો આગળ વધશે, તેઓ જરૂર દિવ્ય અનુદાનોના ભાગીદાર બનશે જ. જે સ્વાર્થને, વળગી રહેવાનો પ્રયાસ કરશે તો તે બમણું નુકશાન ઉઠાવશે જ. મહાકાલ, એ કુચકને, પોતાના ભીષણ જોરદાર પ્રહારથી તોડશે. કુચક સાથે વળગી રહેનારા પર શું વિતશે? કદાચ એનું અનુમાન અત્યારે કોઈપણ નહીં કરી શકે.

સારા માણસો વિવેકની વાતનો સ્વીકાર કરે, ભયંકર પશ્ચાતાપ અને પીડાથી બચે, તેમજ અનુપમ સૌભાગ્ય, સુચશના ભાગીદાર બને.